

घर्णनीयम्,	घर्णनीयम्,	जिघर्णिषणीयम्,	जरीघृणनीयम् ;
¹ घृण्यम्,	घर्ण्यम्,	जिघर्णिष्यम्,	जरीघृण्यम् ;
ईषद्घर्णः-दुर्घर्णः-सुघर्णः ;	---	---	---
घृण्यमानः,	घर्ण्यमानः,	जिघर्णिष्यमाणः,	जरीघृण्यमानः ;
घर्णः,	घर्णः	जिघर्णिषः,	जरीघृणः ;
घर्णितुम्,	घर्णयितुम्,	जिघर्णिषितुम्,	जरीघृणितुम् ;
² घृणा, ³ घृणिः ^A , घर्णना,		जिघर्णिषा,	जरीघृणा ;
घर्णनम्,	घर्णनम्,	जिघर्णिषणम्,	जरीघृणनम् ;
⁴ घर्णित्वा घृत्वा,	घर्णयित्वा,	जिघर्णिषित्वा,	जरीघृणित्वा ;
⁵ संघृत्य,	संघर्ण्य,	सञ्जिघर्णिष्य,	सञ्जरीघृण्य ;
घर्णम् २,	घर्णम् २, } घर्णयित्वा २, } घृत्वा २,	जिघर्णिषम् २,	जरीघृणम् २ ; }
घर्णित्वा २.		जिघर्णिषित्वा २,	जरीघृणित्वा २. }
घृत्वा २,			

(480) “घृषु सङ्घर्षे” (I-भ्वादिः-708. सक. सेड्. पर.)

घर्षकः-षिका, घर्षकः-षिका, जिघर्षिषकः-षिका, जरीघृषकः-षिका ;
घर्षिता-त्री, घर्षयिता-त्री, जिघर्षिषिता-त्री, जरीघृषिता-त्री ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकगृधुधातुवद् (424)
ऊह्यानि । अस्य भ्वादिपाठात् शतरि परं—घर्षन्-न्ती, इति विशेषः । किपि,
घृट्-घृङ्-घृषौ-घृषः, इति रूपम् । ^Bपरघर्षी (णिनिः) । नन्धादित्वात्,
कर्तरि ल्युः, सङ्घर्षणः ।

1. ‘ऋदुपधाच्चाकलपिचृतेः’ (3-1-110) इति ष्यप् ।
2. भिदादेः (3-3-104) आकृतिगणत्वात् स्त्रियाम् अङ् ।
3. ‘इक् कृष्यादिभ्यः’ (वा. 3-3-108) इति स्त्रियां इक् । घृणिः=दीतिः ।
4. ‘उदितो वा’ (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः । इदपक्षे, ‘न क्त्वा सेड्’ (1-2-18) इति क्त्वनिषेधात् गुणः । इडभावपक्षेऽनुनासिकलोपः ।
5. ‘वा ल्यपि’ (6-4-38) इत्यत्र व्यवस्थितविभाषाश्रयणेन तनोत्यादीनां नित्यमनुनासिकलोपो भवति ल्यपि परतः । अनन्तरं लुक् ।
6. ‘कैसस्त्वृणीकृतरिपुचुंणिमान् वताप्तिं मन्वान एकमथ मन्धमलघकार ॥’ धा. का. 3.4.
7. ‘सामर्षं परघर्षिणोऽपि हृषितास्त्वां नोपयान्त्याहवे तौसहसविहीनशङ्खजनितहासाद्रसद्विक्तम् ॥’ धा. का. 1-88.